

på problemerne i de udsatte boligområder. S, SF og EL stiller sig derfor uforstående over for, at regeringen ikke har taget udvalgets anbefalinger til efterretning, og at lovforslaget kun rummer sporadiske tiltag til at løse de omfattende problemer, som de udsatte boligområder står over for.

Regeringens eget udvalg anbefalede overordnet regeringen at afsætte midlerne til investeringer i de nødvendige renoveringer og fysiske forandringer. Udvalget foreslog, at der sker nedrivninger i kombination med fortætning, at der skabes bedre infrastruktur, der kan integrere de udsatte boligområder i den omkringliggende by, og at de udsatte boligområder udvikles til hele bydele med butikker, fritidsaktiviteter, erhverv og et bredere udbud af boligformer. Det kræver ifølge udvalget, at staten sikrer den fornødne finansiering.

Regeringen har imidlertid overhørt udvalgets anbefalinger, idet lovforslaget hverken afsætter midler til radikale fysiske forandringer eller lægger op til en sammenhængende indsats.

S, SF og EL finder det i modsætning til regeringen afgørende, at der skal igangsættes en sammenhængende indsats for udsatte boligområder. I den forbindelse hæfter S, SF og EL sig ved, at det kun er muligt at løse ghettoiseringsudfordringen, hvis man sikrer en positiv udvikling i hele den almene sektor. De almene boligområder skal – som det hele tiden har været meningen – være attraktive byområder med en blandet beboersammensætning.

Derudover bør regeringen finde en løsning, der kan sikre en blandet beboersammensætning i udviklingen af fremtidige boligområder og en bedre fordeling af de boligsociale opgaver mellem kommunerne.

En bedre spredning af almene boliger kan sikres ved, at flere kommuner i fremtiden skal påtage sig det nødvendige boligsociale ansvar og herunder sikre, at der sker en større spredning af almene boliger, så kommuner med en stor befolkningstæthed og en lille andel af almene boliger forpligtes til at sørge for, at en vis andel af tilvæksten af nye boliger skal være almene boliger.

Til dette formål skal planloven ændres, så kommuner med en stor befolkningstæthed og en lille andel almene boliger forpligtes til at sørge for, at en vis andel af tilvæksten af nye boliger skal være almene boliger med et boligsocialt sigte. Kommunernes forpligtelser kan eksempelvis fastsættes efter forhandlinger med kommunerne

i et landsplandirektiv med bindende virkning for kommunernes kommune- og lokalplanlægning. Det vil bl.a. betyde, at man i kommuner med få almene boliger ikke kan udvikle nye havneområder kun med luksusboliger, idet en vis andel af de nye boliger skal være almene boliger.

Derfor vil S, SF og EL stille et ændringsforslag om dette uden for betænkningen.

S, SF og EL konstaterer med glæde, at flere partier har bakket dette forslag op, senest Dansk Folkepartis formand, der ifølge en artikel i Politiken den 20. februar 2009 giver udtryk for, at »boligkvoter skal tvinge nordsjællandske kommuner til at bygge flere almennyttige boliger«, og at Dansk Folkeparti ville tage kontakt til den daværende velfærdsminister for at få gennemført denne ændring. S, SF og EL forventer på denne baggrund bred tilslutning til ændringsforslaget i Folketinget.

Der kommer ikke gang i energibesparende nybyggeri

Lovforslaget foregiver, at det vil fremme investeringer i lavenergibyggeri. Påstanden er, at kommunerne kan godkende, at maksimumsbeløbet overskrides for nye almene boliger, hvis byggeriet som minimum opfylder de kommende 2015-krav til energiforbruget i nye bygninger, svarende til lavenergiklasse 1 i det gældende bygningsreglement (jf. svar på spørgsmål 64). Forudsætningen for at godkende, at maksimumsbeløbet overskrides for nye almene boliger, er, at de påkrævede merinvesteringer skal være totaløkonomisk rentable. Samtidig skal reduktionen i forsyningsudgifterne for en normalforbruger på ibrugtagningstidspunktet opveje betalingen vedrørende merinvesteringen. I lavenergibyggeriet ydes der ikke støtte til merinvesteringen.

Sammenholdt med, at der ikke ydes støtte til merinvesteringen, betyder disse forudsætninger beklageligvis, at der ikke vil blive foretaget nævneværdige investeringer i lavenergibyggeri. Med de gældende priser for de nye teknologiske løsninger og dermed lavenergiprodukter, der lever op til lavenergiklasse 1, som er på markedet i dag, gør lovforslaget det umuligt at bygge således, at det er totaløkonomisk rentabelt.

S, SF og EL mener, at regeringens manglende vilje til at yde støtte til merinvesteringen i energibesparende lavenergibyggeri tydeligt viser, at regeringen ikke er villig til at tage medansvar